Tōru Matsui

松井 徹 作品集

Toru Matsui

ZENO
NIE MA CZASU UMRZEĆ...

Z włoskiego przetłumaczył
brat Kornel Wł. Kaczmarek

WYDAWNICTWO OJCÓW FRANCISZKANÓW
NIEPOKALANÓW 1993

Redakcja książki: *Stanisław Koczot*

Korekta: *Marzenna Kaniewska*
Stanisław Koczot

Tytuł oryginału japońskiego
ZENO SHINU HIMA NAI, ed. Kanda Jimbocho

Tytuł przekładu włoskiego
ZENO NON HA TEMPO DI MORIRE, ed. Istituto Saveriano Missioni Estere, Parma 1969. Przekł. Luciano Mazzocchi

Za zgodą Kurii Metropolitalnej Warszawskiej
z dnia 14 XII 1992 roku, nr 6080/K/92.
Bp Marian Duś, wikariusz generalny
Ks. Stanisław Pyzel, notariusz.

ISBN 83-85037-62-4

Wydawnictwo Ojców Franciszkanów,
Niepokalanów 1993. Wydanie I.
Druk: Drukarnia własna.
Nakład 5000 egz. Zam. 62/92.
Niepokalanów, 96-515 Teresin

Od tłumacza

Chociaż autor niniejszej książki, Toru Matsui, ogólnie biorąc przedstawił jak najdokładniej postać brata Zenona i jego duchowego mistrza ojca Maksymiliana Kolbego, to jednak niektóre opisane przez niego szczegóły, oparte głównie na ustnych relacjach brata Zenona i jego współbraci zakonnych przebywających w Japonii, w pewnych punktach nie pokrywają się w pełni z pisemnymi dokumentami. Mając dostęp do tych źródeł, czułem się zobowiązany do przedstawienia opisywanych wydarzeń zgodnie z rzeczywistością.

Istotne różnice zachodzące między oryginałem a tłumaczeniem zaznaczałem w przypisach, nie wykazywałem natomiast drobniejszych odchyleń. Rozszerzyłem również niektóre opisy dotyczące życia i pracy w Niepokalanowie.

Czułem także potrzebę dokonania zmiany tytułów kilku rozdziałów, gdyż w oryginale wybiegają one daleko w przyszłość, a nie odzwierciedlają treści danego rozdziału.

Potrzebą duszy japońskiej jest dokładne przeanalizowanie podjętego zagadnienia, choćby nawet stosunkowo błahego, na przykład sprawy wieku brata Zenona. Pisarz europejski rozwiązałby ten problem bardzo szybko, tymczasem Toru Matsui powraca do niego przy różnych okazjach, by go wyczerpująco naświetlić. Wskutek tego początkowe rozdziały książki mogą wydawać się nieco nudne. Warto jednak przezwyciężyć to pierwsze wrażenie.

W oryginale wypowiedzi brata Zenona – przytaczane w cudzysłowach – podawane są niepoprawnie pod względem składni. Pisarz chce w ten sposób również od strony językowej przedstawić jak najwierniej brata Zenona, który jest wszystkim znany z charakterystycznej brody i swej „dziwnej japońszczyzny". W polskim tłumaczeniu stosowanie tej metody byłoby dziwne, gdyż brat Zeno, pomimo czterdziestu lat przebytych w Japonii posługiwał się językiem ojczystym dość poprawnie.

Książkę uzupełniłem zdjęciami i hymnem śpiewanym na cześć brata Zenona przez młodzież japońską.

Uczestnicy pogrzebu br. Zenona zgromadzeni w kościele

Japonia 1930 r. Chłopcy japońscy pomagają br. Zenonowi składać Rycerza „Seibo no Kishi" w wynajętym domu

Japonia 1931 r. Br. Zeno przy pracy w Niepokalanowie japońskim

Br. Zeno przemawia w szkole. Dzieci zachęcone jego apelem przynosiły dla ubogich ryż zaoszczędzony w ten sposób, że sobie odejmowały codziennie po jednej łyżce

Przyjaciel dzieci i ubogich.
Ten chłopiec trafi do sierocińca

Br. Zeno zbiera bezdomne sieroty z okolic Nagasaki i gromadzi je w budynkach byłego seminarium. Rok 1946

Nagasaki 1946 r. Br. Zeno nikogo nie pozostawi bez pomocy. Bardzo często jest ulicznym fryzjerem...

Br. Zeno ze wszystkimi ma wspólny język...

Br. Zeno chętnie obdarowuje

Nagoya. Br. Zeno zaprasza na zawody

Tokio 1952 r. Wśród dzieci

Nagasaki 1948 r. Br. Zeno prowadzi ubogich do szpitala. Jest to były oficer wojskowy

Tokio-Ueno. Br. Zeno ze znajomym inwalidą wojennym

Nagasaki 1946 r. Będą też cukierki dla dzieci

Nagasaki 1947 r. Br. Zeno odnajduje ubogie rodziny i pomaga im

Tokio 1965 r. Tutaj jest kilka schronisk dla ubogich i „Miasto Mrówek"

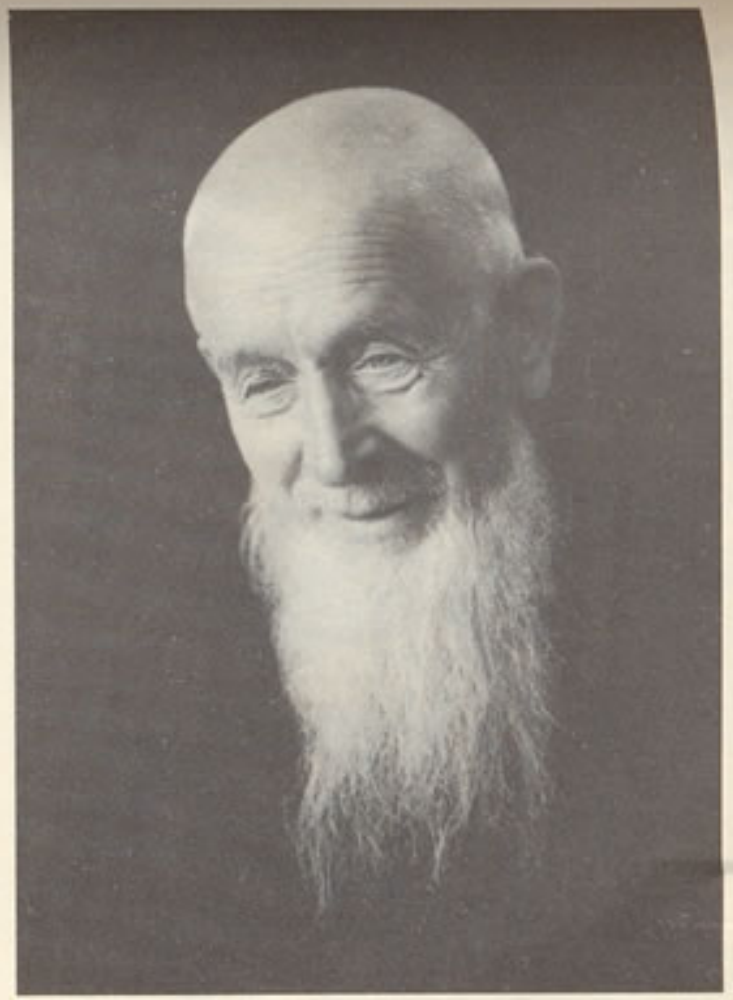

Fotografia z Tokio. Rok 1968

Tokio-Veno. Br. Zeno rozdaje chleb biednym dzieciom

Dla nich też są cukierki...

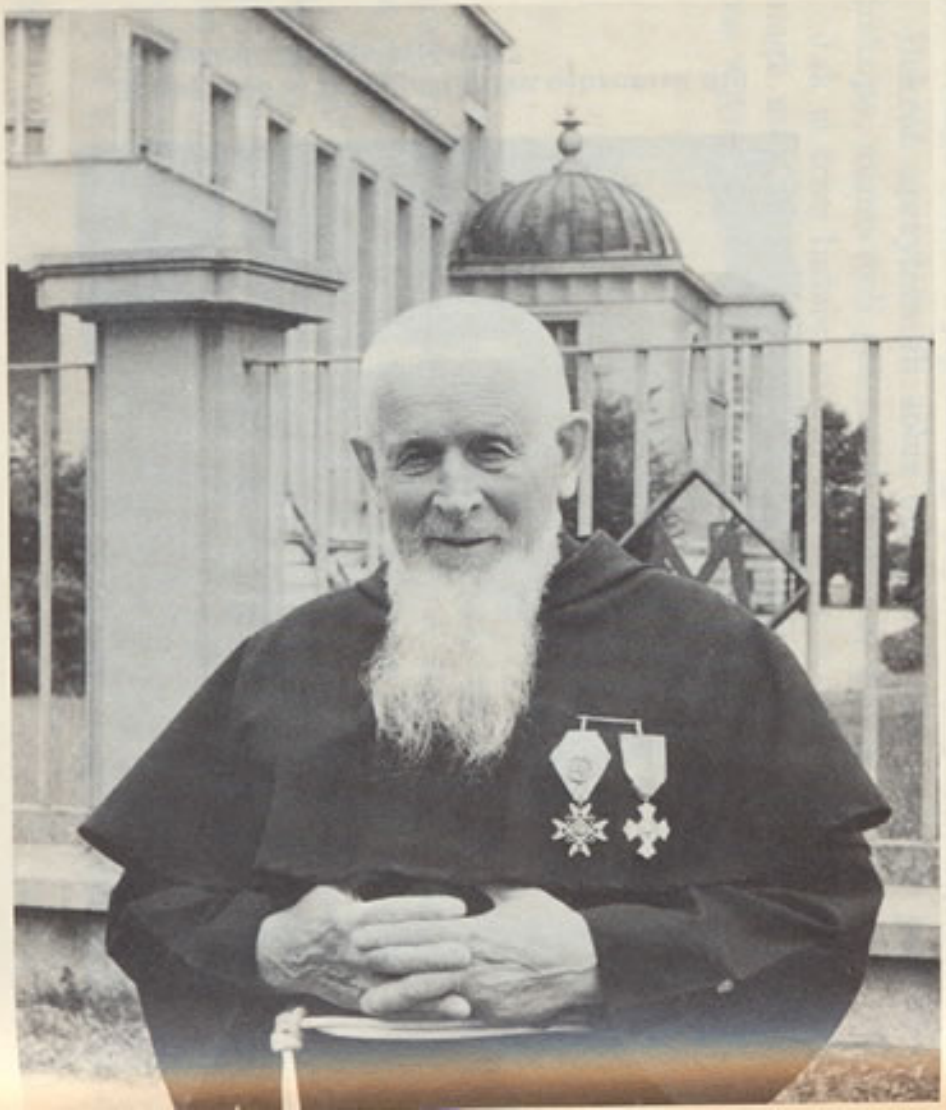

Br. Zeno z Medalem Cesarskim w Niepokalanowie na tle bazyliki przed wyjazdem na beatyfikację o. Maksymiliana. Rok 1971

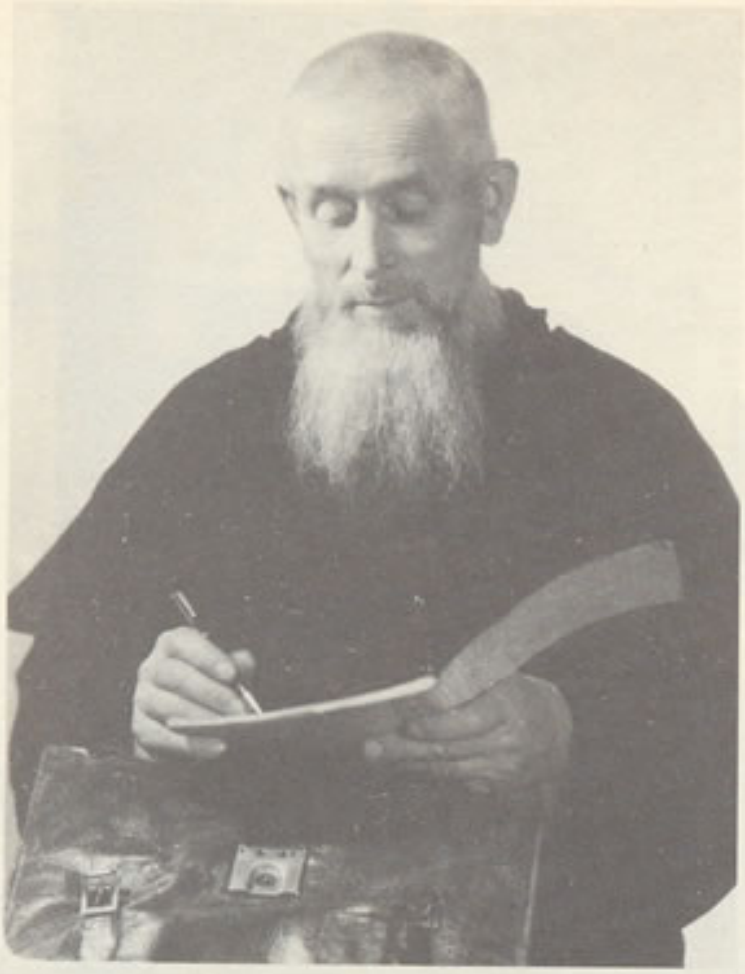

Tokio 1952 r. Notatki w pociągu

Br. Zeno i nawrócony Japończyk Nahamura uczą dzieci różańca. Rok 1955

Polska Ambasada w Tokio, 8 VI 1976 r. Br. Zeno Żebrowski otrzymał od Polskiego Rządu Złotą Odznakę Orderu Zasługi

Tokio, 20 X 1980 r. Br. Zeno otrzymuje odznaczenie za swą pracę charytatywną

Tokio 1981 r. W szpitalu

Ulotki zapowiadające „Św. Mikołaja"

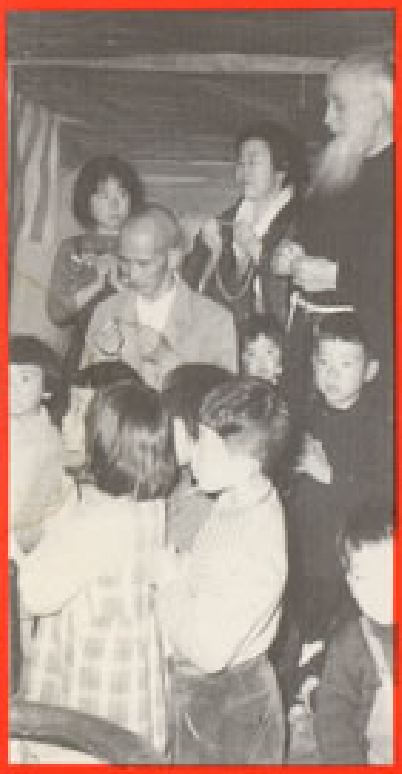

NIEPOKALANÓW

WYDAWNICTWO OJCÓW
FRANCISZKANÓW